

AVTALE

Avtale mellom Kongeriket Norges regjering på den ene side og Kongeriket Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre på den annen side om avgrensning av kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil i området mellom Færøyene, Island, Fastlands-Norge og Jan Mayen

Kongeriket Norges regjering på den ene side og Kongeriket Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre på den annen side (heretter kalt «partene»),

som ønsker å bevare og styrke det gode naboforholdet mellom Norge og Danmark/Færøyene,

som viser til forhandlingsprotokollen av 20. september 2006 mellom Danmark/Færøyene, Island og Norge,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Linjen som avgrenser kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil fra grunnlinjene som bredden av hver parts territorialfarvann måles ifra, i området mellom Norge og Danmark/Færøyene, er fastsatt som en geodetisk linje mellom punkter i den rekkefølge som er angitt nedenfor:

Punkt 1: 64° 25' 58,14" N 0° 29' 19,30" W

Punkt 2: 65° 54' 43,74" N 0° 29' 13,23" W

Punkt 3: 66° 49' 15,75" N 1° 41' 43,56" W

Punktene nevnt ovenfor er definert i geografisk bredde og lengde i henhold til World Geodetic System 1984 (WGS84 (G1150, epoch 2001.0)).

Avgrensningslinjen og ovennevnte punkter er til illustrasjon inntegnet på kartskissen som er vedlagt denne avtale.

Artikkel 2

1. Dersom det påvises en mineralforekomst i eller på den ene parts kontinentalsokkel, og den annen part er av den oppfatning at forekomsten strekker seg inn på dennes kontinentalsokkel, kan sistnevnte part ved fremleggelse av det materiale oppfatningen støttes på, gjøre dette gjeldende overfor førstnevnte part.
2. Dersom en slik oppfatning gjøres gjeldende, skal partene innlede drøftelser om forekomstens utstrekning og muligheten for utnyttelse. Under disse drøftelsene skal den part som har tatt initiativet til drøftelsene, underbygge sin oppfatning med dokumentasjon av geofysiske og/eller geologiske data, herunder boredata når slike måtte foreligge, og begge parter skal gjøre seg

størst mulige bestrebelser for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for drøftelsene.

3. (a) Dersom det under drøftelsene konstateres at mineralforekomsten, som ikke er hydrokarboner, strekker seg inn på begge parters kontinentalsokkel, skal partene på begjæring fra en av dem konsultere hverandre med sikte på å utnytte forekomsten. Utnyttelse av forekomsten på en måte som vil påvirke mulighetene for utnyttelse av forekomsten på den annen parts kontinentalsokkel, forutsetter forutgående avtale mellom partene.
- (b) Dersom det under drøftelsene konstateres at hydrokarbonforekomsten strekker seg inn på begge parters kontinentalsokkel, og at forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel helt eller delvis vil kunne utnyttes fra den annen parts kontinentalsokkel, eller at utnyttelsen av forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel vil påvirke mulighetene for utnyttelse av forekomsten på den annen parts kontinentalsokkel, skal det på begjæring fra en av partene oppnås enighet om fordeling av forekomsten mellom partene og om utnyttelse av den som en enhet, herunder om hvordan oppnevning av en fellesoperatør skal skje, hvordan forekomsten kan utnyttes mest mulig effektivt, og om hvordan utbyttet skal fordeles. Slik avtale skal skje i form av en unitiseringsavtale. Ingen av partene kan utnytte hydrokarbonforekomsten inntil partene har inngått en unitiseringsavtale.

Artikkel 3

Unitiseringsavtalen som skal inngås mellom partene i samsvar med artikkel 2 nr. 3 bokstav b. om utnyttelse av en nærmere angitt grenseoverskridende hydrokarbonforekomst, skal omfatte blant annet følgende bestemmelser:

1. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som skal utnyttes som en enhet, skal være klart angitt (breddegrader og lengdegrader, vanligvis inntatt i et eget tillegg).
2. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomstens geografiske og geologiske egenskaper samt hvilken metode som benyttes ved klassifisering av data, skal være nærmere beskrevet. De juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte forekomsten som en enhet, skal ha lik tilgang til de geofysiske og/eller geologiske data, herunder tilgjengelige boredata, som ligger til grunn for slike geologiske karakteristikk.
3. Antatt samlet volum av hydrokarboner i den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten skal oppgis. Det skal oppgis hvilken metode som er benyttet for anslaget. Det skal angis hvordan reservene er fordelt mellom partene (vanligvis i et eget vedlegg).
4. Hver av partene skal ha kopi av alle geofysiske og/eller geologiske data, herunder tilgjengelige boredata, samt alle øvrige data som er av betydning for, og er innhentet i forbindelse med utnyttelsen av, den unitiserte hydrokarbonforekomsten.

5. De to partene skal hver for seg gi alle nødvendige autorisasjoner som kreves i henhold til deres nasjonale lovgivning ved utbygging og drift av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med denne avtale.
6. Hver av partene skal pålegge vedkommende juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte hydrokarboner på deres respektive side av avgrensningslinjen, å inngå en samarbeidsavtale dem imellom for å regulere utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med unitiseringsavtalen.
7. Følgende bestemmelser skal gjelde for samarbeidsavtalen:
 - Samarbeidsavtalen skal vise til unitiseringsavtalen for å sikre at bestemmelsene i sistnevnte avtale går foran.
 - Samarbeidsavtalen skal godkjennes av begge parter. Godkjennelse skal gis uten ugrunnet opphold og skal ikke holdes tilbake uten grunn.
 - Det skal oppnevnes en fellesoperatør som skal fungere som en felles representant for de juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte den angitte hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med de prinsipper som er fastsatt i unitiseringsavtalen. Utpeking og eventuelt bytte av fellesoperatør skal godkjennes av de to partene på forhånd.
8. Med mindre annet følger av den nasjonale lovgivning, skal en part ikke holde tilbake en boretillatelse til, eller på vegne av, de juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte hydrokarboner på partens respektive side av avgrensningslinjen med henblikk på å fastsette og fordele den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten.
9. De to partene skal bli enige om en tidsplan for å avslutte utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten i god tid før utnyttelsen av hydrokarboner avsluttes.
10. De to partene skal konsultere hverandre for å sikre at det iverksettes helse-, miljø- og sikkerhetstiltak i samsvar med hver parts nasjonale lovgivning.
11. Partene skal ha ansvaret for inspeksjon av hydrokarboninstallasjoner som befinner seg på deres respektive del av kontinentalsokkelen, og for hydrokarbonvirksomheten som utføres der i forbindelse med utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten. Partene skal påse at den annen parts inspektører på anmodning får adgang til disse installasjonene, og at de har tilgang til relevante målesystemer på begge parters kontinental-sokkel eller territorium. Videre skal partene påse at den annen part regelmessig mottar relevant informasjon, slik at parten kan ivareta sine grunnleggende interesser, herunder men ikke begrenset til helse, miljø og sikkerhet, hydrokarbonproduksjon og -måling.
12. Rettigheter til utnyttelse av hydrokarboner som tildeles av en part, og som gjelder en grenseoverskridende hydrokarbonforekomst som er gjenstand for

unitisering i henhold til denne avtale, kan ikke endres eller overdras til andre juridiske personer uten at den annen part er konsultert.

Artikkel 4

Partene skal gjøre sitt ytterste for å løse enhver uenighet om en grenseoverskridende forekomst så raskt som mulig. Dersom partene ikke blir enige, skal de i fellesskap vurdere alle muligheter som måtte foreligge for å bringe den fastlåste situasjonen til opphør.

Artikkel 5

1. Dersom partene ikke blir enige om utnyttelse av en grenseoverskridende forekomst som en enhet, kan en av partene anmode om at uenigheten løses ved forhandlinger. Enhver tvist som ikke kan løses på denne måten eller på noen annen måte som de to partene måtte bli enige om, innen seks måneder etter at anmodningen er fremmet, skal på anmodning fra en av partene forelegges en voldgiftsdomstol, sammensatt på ad hoc-grunnlag som beskrevet nedenfor.
2. Hver part skal senest 90 dager etter at tvisten er forelagt voldgiftsdomstolen, utpeke en voldgiftsdommer, og de to voldgiftsdommerne som er utpekt på denne måten, skal velge en tredje dommer, som skal være formann. Voldgiftsdomstolens formann må ikke være borger av eller ha sin faste bopel på territoriet til noen av partene. Dersom en av partene ikke har oppnevnt en voldgiftsdommer, kan hver av partene be presidenten for Den internasjonale domstol om å utpeke en voldgiftsdommer. Den samme fremgangsmåten kommer til anvendelse dersom den tredje voldgiftsdommeren ikke er valgt senest én måned etter at den andre voldgiftsdommeren er utpekt.
3. Domstolen fastsetter selv sine rettergangsregler, bortsett fra at alle domstolens avgjørelser skal treffes ved stemmeflertall dersom det ikke oppnås enstemmighet. Voldgiftsdomstolens avgjørelser skal være bindende for partene.

Artikkel 6

Dersom partene ikke blir enige om fordelingen av forekomsten seg imellom, skal de bli enige om å oppnevne en uavhengig ekspert for å avgjøre fordelingen. Avgjørelsen skal være bindende for de to partene. Partene kan likevel bli enige om at forekomsten skal fordeles på nytt mellom dem på nærmere angitte vilkår.

Artikkel 7

Hver av partene kan be om at det innledes drøftelser etter at utnyttelsen av det unitiserte hydrokarbonforekomsten er igangsatt, for å revurdere fordelingen av

forekomsten. En anmodning om ny fordeling må være basert på vesentlig og ny informasjon om forhold som har betydning for fordelingen. Begge parter skal gjøre seg størst mulige bestrebelser for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for disse drøftelsene. Partene kan på dette grunnlag bli enige om at forekomsten skal fordeles på nytt mellom dem på nærmere angitte vilkår.

Artikkel 8

Denne avtale berører ikke de respektive parters holdning med hensyn til spørsmål som ikke reguleres av denne avtale, herunder spørsmål om deres utøvelse av suverene rettigheter eller jurisdiksjon over havbunnen og dens undergrunn.

Artikkel 9

Denne avtale trer i kraft når partene skriftlig har meddelt hverandre at de nødvendige interne prosedyrer er gjennomført.

Utferdiget i Stockholm den 30. oktober 2019 i to eksemplarer på norsk, dansk, færøysk og engelsk, med samme gyldighet for hver av tekstene. Ved uenighet om fortolkningen skal den engelske teksten gå foran.

For Kongeriket Norges regjering

For Kongeriket Danmarks regjering

For Færøyenes landsstyre

